

til Last. Det forekommer mig, at hvis man vil bort fra den Tilstand, hvori vi nu ere — jeg skal gerne indrømme, at den er utilfredsstillende og uholdbar —, maa man ind paa et Lovforslag, der giver Erstatning til de Byer, der kunne paavise, at de lide Tab ved den bestaaende Lovgivning, og at der vil være adskillige Byer, som gøre dette, er hævet over al Tvivl. Man bør komme ind paa en ensartet Kontrol, og en Kontrol, der ikke alene er som i Forslaget udarbejdet ens, men som ogsaa ledes fra eet Sted, idet det ikke kan hjælpe, at man har en ensartet Kontrol paa Papiret, naar den gennem den Aand, der raaer i de forskellige Byer, dog bliver ledet saaledes, at den kommer til at virke højest forskelligt.

N. C. Christensen: Naar man skal lovgive paa det her foreliggende Omraade, er det rimeligt, at der maa tages Hensyn til to Sider, dels til den sanitære og dels til den pekuniære. Det forekommer mig imidlertid, at man i væsentlig Grad har taget Hensyn til den pekuniære Side, og naar dette Forslag i det hele taget er fremkommet, er det vel nærmest for at skaffe et lettere Marked, mere uhindrede Afsætningsforhold for Producenterne ude fra Landet og ikke saa meget for at indføre betryggende Sundhedsforhold. Det er fra forskellig Side gjort gældende, at de Sundhedsvedtægter eller de Reglementer for Kødkontrol, som ere indførte i de forskellige Byer, virke uheldigt og generende for Afsætningen af de Produkter, som komme ind fra Landet, og ikke mindst fra Svineslagterierne. Og er det rigtigt, hvad jeg har set fremstillet forskellige Steder, at alene Affaldet fra Landets Svineslagterier andrager en Værdi af 10 Mill. Kr. aarligt, er det ikke ubetydelige Værdier, hvorom det drejer sig, og man forstaar da godt, at de, der ere Ejere af disse Værdier, ønske at faa dem frugtbargjorte paa en saa hensigtsmæssig Maade som muligt og faa saa let som muligt ved at omsætte dem. Men naar Forholdet er, som det er, er Grunden jo den, at Staten har forsømt sin Opgave, medens Tid var. I Stedet for, at man fra først af straks skulde have taget den Opgave ind under Staten at indføre en betryggende Kontrol for Kød, har man overladt det til Kommunerne. Derfor er det naturligt, at den Kontrol, forskellige Kommuner have indført, er bleven saa uensartet. De Kommuner, der have indført den bedste Kontrol, ere de, der have opført offentlige Slagtehus, hvori Slagt-

ningen udføres. Det er her, den mest effektive Kontrol kan gennemføres. Ved Siden deraf have de fleste Byer, der have indført offentlige Slagtehus, ogsaa aabnet Adgang for, at der kan indføres Kød, naar det kontrolleres paa de dertil indrettede Kontrolsteder, som i Almindelighed ere i Forbindelse med Slagterierne. Man anker nu over, at man de fleste Steder forlanger lige saa stort Vederlag for at faa denne Kontrol udført, som der forlanges for at faa Slagtingen udført i de offentlige Slagtehus, og det siges, at det er, for at Byerne derigennem kunne skaffe sig en Indtægt. Det, som de fleste Steder har været Aarsagen dertil, er imidlertid, at man har ønsket, at Slagtingen skulde foregaa paa den mest betryggende Maade, paa en saadan Maade, at der kunde tages Syn af Dyret baade i levende Live og under hele Slagtingens Forløb, saaledes at man kunde være i Stand til paa bedste Maade at observere, om vedkommende Kreatur er sygt eller sundt, og dersom det er sygt, hvor Sygdommen har sit Sæde, for derefter at kunne bedømme, om Sygdommen har særlig Betydning med Hensyn til Tilstanden af de mere sunde Dele af Dyret. Dette er Grunden til, at Betalingen for Kontrollen er lige saa dyr som Betalingen for Slagtingen, og det har ogsaa vist sig, at Udviklingen netop er gaaet i Retning af, at flere og flere af de Slagtere, der stadig indføre Kød enten til Torvet eller til Udsalg rundt omkring, Tid efter anden ere gaaede over til at lade Slagtingen foregaa i de offentlige Slagtehus — naturligvis vil der dog altid være en Del, de, der enten periodevis eller til Stadighed drive Slagtehaandværket, som vedblive at slagte udenfor Slagtehusene. Udviklingen i de større Byer er altsaa kommen ind i en god Gænge, idet man efterhaanden har faaet saa betryggende Forhold som muligt, naar det gælder at forhindre, at der indføres sundhedsfarligt Kød.

Jeg skal ganske kort efter de praktiske Erfaringer, der ere indvundne i eet Slagtehus, jeg har haft nøje Lejlighed til at følge, vise, hvorledes det stiller sig med Hensyn til de Kreaturer, der slagtes i Slagtehusene, og dem, der kontrolleres i den til Slagtehusene hørende Kontrolstation. Der er saaledes i Aalborg Slagtehus i Aaret 1903 slagtet 2,249 Okser, af hvilke 1,263, altsaa over Halvdelen, viste sig at være syge, ganske vist ikke i den Udstrækning, at de vare ubrugelige til Menneskeføde, end ikke saaledes, at der ikke kunde